

Sygn. akt VI U 559/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 28 stycznia 2015 r., znak: (...)

w sprawie: J. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. S. prawo do emerytury od dnia (...)r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu J. S. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że ubezpieczony nie spełnił warunku posiadania 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego, bowiem nie zaliczono mu do takich okresów okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1.07.1971 r. do 1.11.1974 r. i nie zaliczono jako pracy w szczególnych warunkach pracy ubezpieczonego w charakterze spawacza od 9.10.1978 r. do 8.09.1982 r. i od 1.09.1984 do 7.10.1985 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. Oddział K. i pracy zbrojarza w (...) D. w okresie od 9.09.1982 r. do 30.08.1984 r. oraz okresu od 19.11.1985 r. do 31.05.1987r. w (...) Przedsiębiorstwie (...)w B., gdzie pracował jako spawacz. Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu 10 lat, 7 miesięcy i 28 dni pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury z uwagi na to, że pracował w spornym okresie w gospodarstwie rolnym rodziców oraz w spornych okresach pracował w szczególnych warunkach. Ubezpieczony wniósł także o zaliczenie okresu służby wojskowej od 22.04.1975 r. do 5.04.1977 r. po której wrócił do pracy u pracodawcy - (...) w W., u którego pracował w warunkach szczególnych i okres tej pracy zaliczył ubezpieczonemu organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach. Powód wniósł też o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. S. urodził się w O. a jego rodzice mieli gospodarstwo w C. gdzie mieszkali z dziećmi. Gospodarstwo miało około 1,41 ha powierzchni. Dodatkowo rodzice ubezpieczonego dzierżawili ok. 5 ha. W gospodarstwie i na dzierżawionych terenach były pola uprawne., na których uprawiano ziemniaki, żyto, owies, len. W gospodarstwie było kilkanaście owiec, dwie krowy, kilkanaście świń, jeden koń, kury, kaczki. W tym gospodarstwie pracował głównie ubezpieczony, bowiem jego ojciec pracował zawodowo jako dróżnik a matka zajmowała się domem i dziećmi. Szkołę podstawową ubezpieczony skończył w 1971 r. i w tym samym roku rozpoczął naukę w szkole zawodowej w J., była to szkoła rolnicza. Nauka trwała codziennie po 6 godzin dziennie, ubezpieczony jeździł tam motorowerem około 25 minut w jedną stronę. Wracał ze szkoły o godzinie 14.00. Rano, przed wyjazdem do szkoły, od 5.00 do 7.00 ubezpieczony oporządzał inwentarz a po powrocie ze szkoły jadł obiad i pracował w gospodarstwie. Ubezpieczony nie poświęcał zbyt wiele czasu na odrabianie lekcji. W sezonie zimowym przed i po szkole pracował około 4,5 godziny przy obrządki, dojeniu, pojeniu, wyrzucaniu obornika, karmieniu inwentarza. Gotował ziemniaki, które przynosił z kopca i siekał buraki. Od wiosny do jesieni ubezpieczony pracował od 7 do 9 godzin dziennie przy pracach polowych i przy inwentarzu. W czasie wakacji pracował w jeszcze dłuższym rozmiarze. Ubezpieczony mieszkał przez cały sporny czas z rodzicami. Matka ubezpieczonego nie pracowała w gospodarstwie a zajmowała się tylko domem i dziećmi. Młodsze siostry(bliźniaczki rocznik (...)) nie pracowały w gospodarstwie. Czasem pomagały przy obieraniu ziemniaków.

dowód : zeznania świadków S. M. i L. S., zeznanie ubezpieczonego-zapis protokołu rozprawy k.65, zaświadczenia k. 9,10, oświadczenie ojca ubezpieczonego k.11

W listopadzie 1974 r. ubezpieczony wyjechał do pracy w (...) w W., gdzie pracował jako spawacz od 27.11.1974 r. do 30.09.1978 r. W okresie od 22.04.1975 r. do 2.05.1977 r. odbywał służbę wojskową po której powrócił do pracy na poprzednio zajmowane stanowisko. Okres tej pracy, z wyłączeniem okresu służby wojskowej, zaliczył organ rentowy ubezpieczonemu jako okres pracy w szczególnych warunkach.

Od 9 października 1978 r. ubezpieczony podjął pracę w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. czyli Fabryce (...) w W. Oddział K.. Zatrudnił się tam jako spawacz. Uprawnienia spawacza zdobył ubezpieczony jeszcze w (...) r. Ubezpieczony spawał głównie zbrojenia, marki i to była jego stała praca w pełnym wymiarze czasu pracy, nie korzystał z bezpłatnych urlopów. W okresie od 9.09.1982r. do 30.08.1984 r. ubezpieczony wyjechał na kontrakt na podstawie umowy z (...) (...) następnie (...).S.A. z skąd dostał świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, pracował tam jako zbrojarz, kontrakt realizował w I.. Po powrocie do Polski ubezpieczony wrócił do pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) na stanowisko spawacza i wykonywał pracę dotychczasową do października 1985 r., następnie od 19.11.1985 r. zatrudnił się w (...) Przedsiębiorstwie(...)w B. jako ślusarz-spawacz, ale nie wykonywał prac ślusarskich, wyłącznie zajmował się spawaniem. Spawał konstrukcje stalowe, dźwigary, wentylatory i to była jego stała praca w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie korzystał z urlopów bezpłatnych.

dowód: zeznania świadków K. Ś. i R. L. ubezpieczonego –zapis protokołu rozprawy płyta k. 65, książeczkę spawacza nr (...) z zapisem odbytego kursu spawania od stycznia do maja (...) r., świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z(...). (...) następnie (...).S.A. k.13, akta osobowe prowadzone przez (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w B.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów w aktach osobowych powoda oraz w jego aktach rentowych, których prawdziwości strony nie kwestionowały oraz zeznań świadków, bowiem były one zgodnie spójne, wzajemnie się uzupełniały z zeznaniami powoda. Świadek L. S. był sąsiadem ubezpieczonego i na co dzień widział ubezpieczonego przy pracy, pomagał też w tym gospodarstwie przy pracach polowych a S. M., jako znajomy rodziców ubezpieczonego, również na bieżąco obserwował pracę ubezpieczonego stąd ich zeznania stanowiły miarodajny dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie dowód. Zeznania ubezpieczonego jako zgodne z zeznaniami świadków i znajdujące potwierdzenie w zebranych w sprawie dowodach z dokumentów również zasługiwały na wiarę. Fakt uczęszczania ubezpieczonego do szkoły zawodowej w okresie pracy w gospodarstwie rodziców nie stał, w ocenie Sądu, na przeszkodzie przyjęciu, że ubezpieczony w sposób stały pracował w gospodarstwie rodziców i wykonywał w nim pracę przez ponad 4 godziny dziennie (w okresie zimowym) i ponad 7 godzin dziennie (w pozostałych miesiącach), bowiem szkoła położona była niedaleko i czas przed rozpoczęciem nauki oraz po jej zakończeniu ubezpieczony mógł i musiał, wobec tego, że jego ojciec pracował zawodowo a matka zajmowała się domem i dziećmi, pracować w takim rozmiarze czasowym zarówno w polu jak i przy obrządku inwentarza.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, zdaniem Sądu Okręgowego, w sposób niebudzący wątpliwości, że ubezpieczony pracował w od 1.07.1971 r. do 1.11.1974 r. w gospodarstwie rolnym rodziców położonym w C. gmina O..

W myśl art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17.12. 1998r. o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również przypadające przed dniem 1 stycznia 1983r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16 roku życia jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W judykaturze wykształcił się pogląd, iż o uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych okresów pracy w gospodarstwie rolnym sprzed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składki na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników (tj. przed dniem 1 stycznia 1983 r.) przesądza wystąpienie dwóch okoliczności:

1) wykonywanie czynności rolniczych powinno odbywać się zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej "domownika" z art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz

2) czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie. (wyrok SA w Poznaniu z dnia 24 stycznia 1996 r., III AUr 833/95 (OSA 1998, z. 4, poz. 15) i wyroki SN: z dnia 28 lutego 1997 r., II UKN 96/96 (OSNAPiUS 1997, nr 23, poz. 473); z dnia 13 stycznia 1998 r., II UKN 433/97 (OSNAPiUS 1998, nr 22, poz. 668); z dnia 13 listopada 1998 r., II UKN 299/98 (OSNAPiUS 1999, nr 24, poz. 799); z dnia 18 lutego 1999 r., II UKN 491/98 (OSNAPiUS 2000, nr 8, poz. 324, notka); z dnia 9 listopada 1999 r., II UKN 190/90 (OSNAPiUS 2001, nr 4, poz. 122, notka); z dnia 3 grudnia 1999 r., II UKN 235/99 (OSNAPiUS 2001, nr 7, poz. 236, notka); z dnia 10 maja 2000 r., II UKN 535/99 (OSNAPiUS 2001, nr 21, poz. 650); z dnia 12 maja 2000 r., II UKN 538/99 (OSNAPiUS 2001, nr 21, poz. 651); z dnia 27 czerwca 2000 r., II UKN 612/99 (OSNAPiUS 2002, nr 1, poz. 21, notka); z dnia 3 lipca 2001 r., II UKN 466/00 (OSNPUSiSP 2003, nr 7, poz. 186).

Wnioski wpływające poglądów wyrażonych w powołanych wyżej orzeczeniach pozwalają na uwzględnienie okresu pracy w gospodarstwie rolnym także wówczas, gdy praca ta faktycznie nie była codziennie wykonywana, lecz wnioskodawca gotów był tę pracę codziennie wykonywać w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie, tj. był dyspozycyjny w tym zakresie. W praktyce oznacza to konieczność zamieszkiwania wnioskodawcy co najmniej w pobliżu gospodarstwa rolnego. (Komentarz do art. 10 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych K. Antonów, M. Bartnicki, B. Suchacki, Ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Komentarz, ABC, 2009, wyd. III).

Pod pojęciem domownika ustawa z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników rozumie natomiast osobę bliską rolnikowi, która:

a)ukończyła 16 lat,

b)pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie,

c)stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy (art. 6 pkt 2)

Zgodnie z § 24 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy. Zeznania świadków przedstawia osoba ubiegająca się o przyznanie świadczenia.

W niniejszej sprawie organ rentowy odmówił ubezpieczonemu, prawa do emerytury w obniżonym wieku, bowiem zakwestionował okres jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców z uwagi na to, że ubezpieczony uczęszczał w spornym okresie do szkoły rolniczej.

Podkreślić należy, że ustawa o rentach, emeryturach z FUS w art. 10 ust 1 pkt 3 ani art. 6 ust 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie wymaga do zaliczenia danego okresu do stażu niezbędnego do uzyskania emerytury, by ubezpieczony, faktycznie pracujący w sposób stały i pozostający z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie rolnym, w okresie tej pracy nie uczył się. Decydujące znaczenie ma dla oceny spełnienia przesłanek z art. 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników ma jedynie faktyczna praca w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16 roku życia.

Ubezpieczony urodzony dnia (...) warunek ten spełnił, bowiem w okresie od 1.07.1971 r. do 1.11.1974 r. mieszkał w gospodarstwie rodziców i pracował w sposób stały, w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy tj. co najmniej 4 godziny dziennie w tym gospodarstwie, prowadząc z rodzicami wspólne gospodarstwo domowe, co w sposób nie budzący wątpliwości wykazało postępowanie dowodowe przeprowadzone przed Sądem, a w szczególności zeznania ubezpieczonego i zeznania świadków L. S. i S. M., którym nadano walor wiarygodności uznając je za dopuszczalny dowód zgodnie z art. 473 k.p.c. i § 24 cyt. rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe. Wbrew twierdzeniom organu rentowego stan faktyczny w niniejszej sprawie pozwalała na uznanie okresu pracy w gospodarstwie rodziców jako stałej pracy w gospodarstwie uzasadniającej zaliczenie tego okresu do stażu ubezpieczeniowego w niezbędnym okresie uzupełniającym okres 23 lat, 8 miesięcy i 3 dni do wymaganego art.184 ustawy emerytalnej okresu 25 lat.

W dalszej kolejności Sad ocenił zasadność odwołania ubezpieczonego w zakresie legitymowania się przez niego 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią art. 184. ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego (art. 184 ust. 2).

Zgodnie z treścią art.32 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy -ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (65 lat dla mężczyzn, 60 lat dla kobiet.) W myśl ustępu 2 art.32 cytowanej ustawy dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ustępie 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Przepisy rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r, które nadal zachowały swoją moc na warunkach określonych w art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mają zastosowanie do wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 2 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, a okresy te stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Niemniej jednak należy wskazać, iż w przypadku, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczeń potwierdzających okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach z przyczyn od siebie niezależnych, art. 472 i 473 k.p.c. umożliwiają ustalenie tych okoliczności w drodze postępowania odwoławczego przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z powołanymi przepisami w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych każdy fakt mający wpływ na prawo do świadczenia lub jego wysokość może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Zaliczenie nieudokumentowanych, spornych okresów pracy w szczególnych warunkach do stażu pracy uprawniającego do wcześniejszej emerytury wymaga dowodów niebudzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. Nie ulega wątpliwości, że w postępowaniu o świadczenie emerytalno-rentowe dopuszczalne jest – jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z 27 maja 1985 r. (III UZP 5/85, LEX nr14635) – przeprowadzenie przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych dowodu z zeznań świadków na okoliczność zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jeżeli zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy z powodu jego likwidacji lub zniszczenia dokumentów dotyczących zatrudnienia.

Okres pracy w warunkach szczególnych można również ustalić w postępowaniu sądowym na podstawie akt osobowych pracownika.

W myśl § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W załączniku do tego rozporządzenia – wymieniającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego w wykazie A, dziale V pkt 4 jako prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, wymieniono prace zbrojarskie, natomiast w dziale XIV pkt 12 wymieniono prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, zdaniem Sądu Okręgowego, pozwala na przyjęcie, że ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze spawacza od 9.10.1978 r. do 8.09.1982 r. i od 1.09.1984 r. do 7.10.1985 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. Oddział K., zbrojarza w (...) D. w okresie od 9.09.1982 r. do 30.08.1984 r. oraz w charakterze spawacza w okresie od 19.11.1985 r. do 31.05.1987r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) (...) w B.. Materiał dowodowy – zeznania świadków którzy pracowali z ubezpieczonym – K. Ś. i R. L. oraz zeznania ubezpieczonego i powołane wyżej dowody z dokumentów nie budzą w tym zakresie żadnych wątpliwości i dlatego Sąd Okręgowy uznał je za wiarygodne i miarodajne dla ustalenia stanu faktycznego. Okres ten, ponad 15 letni (łącznie z zaliczonym wcześniej okresem) pozwala na uzyskanie prawa do emerytury na podstawie art. 184

ustawy z dnia 17.12.1998 r. Na marginesie jedynie wskazać trzeba, że okres służby wojskowej ubezpieczonego od 22.04.1975 r. do 5.04.1977 r. przypadający w czasie pracy ubezpieczonego w F. w W., który to okres organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu jako okres pracy w szczególnych warunkach, również podlega zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach, skoro ubezpieczony po powrocie z wojska w ciągu 30 dni nadal wykonywał dotychczasową pracę w szczególnych warunkach, co jest niesporne w sprawie.

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie, bowiem ubezpieczony, posiadający staż ogólny w rozmiarze 25 lat, co ustalił wyżej Sąd Okręgowy, legitymował się także wymaganym 15 letnim stażem pracy w szczególnych warunkach a więc spełnił wszystkie warunki do uzyskania emerytury. Dlatego, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 wyroku, przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia spełnienia warunku wieku.

O kosztach zastępstwa prawnego orzeczono zgodnie z art.98 k.p.c. i przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Na zasadzie art. 118 ust 1 a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS Sąd Okręgowy orzekł o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji z uwagi na konieczność przeprowadzenia postępowania przed sądem na okoliczność pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców oraz pracy w szczególnych warunkach.

SSO Ewa Milczarek